

Květen 2017

Všechny knihy zežloutnou, ale kniha přírody má každý rok nové, nádherné vydání.

Hans Christian Andersen

Kouzlo ročních stolků

Malý kousek přírody, různorodost přírodnin, pestrost a řeč barev, postavy bytostí – maminka Země, paní Zima, skřítkci, roční nálada, ... to vše může představovat kouzlo ročního stolku.

Roční stolek je jakési zákoutí, které má své neměnné místo. Zde se můžeme setkat s různými obrazy a náladami daného ročního období. S koloběhem ročních dob je člověk-dítě úzce spjata, dítě se učí vnímat a spoluprožívat pravidelný rytmus, náladu daného období. Pomáhá mu to orientovat se v rytmu a řádu roku, čerpat své životní síly a sytit svou duši. Roční stolky nám však nevyprávějí jen o přírodě, ale proměňují se i podle svátků.

Na podzim sluneční paprsky slábnou, příroda nám vydává své plody. Na podzimním ročním stolku převládá oranžová, červená a hnědá barva. Neměly by tu chybět klásky obilí, ty se pak mohou semlít na mouku do chleba. Své místo tu najdou všemožné plody – ovoce, ořechy, mech, žaludy, kaštiny, dýně, barevné listy, na sv. Michaela drak či váhy. Také sem patří maminka Země spolu se semínky – květinkami, které se ukládají ke spánku. V listopadu se objeví lučerničky,

Foto: Bára Šimová

podkovy a červená barva Martynova pláště.

V zimě vládne na ročním stolku paní Zima, zahalená bílým pláštěm, symbolizující všudy přítomný sníh.

Základní barvou ročního stolku je modrá, na Štědrý den se rozjasní na červenou (šaty Marie, barva života, lásky a srdce) a na Tři krále v královskou červenofialovou. V adventní době je dominantou stolku den ode dne se rozrůstající Betlém. Ukazuje putování Marie a Josefa do Betléma. Stolek se může doplnit o třešňové větvičky – barborky. Po návratu dětí z vánočních prázdnin se na stolku objeví postavy Tří králů. Následující měsíc, s blížícími se Hromnicemi, postavy Tří králů vystřídá vyrobená svíce Hromnička.

S přibývajícými paprsky paní Zima stahuje svůj bílý plášť a pod ním se objevuje hnědá zem. Na povrchu to vypadá, že vše ještě spí, ale pod jejím povrchem už vládne čilý ruch. Maminka Země budí kořenové dětičky a rozdává jim z košíku látky na ušití šatiček. Pozvolna se kořenové děti proměňují ve sněženku, narcisku, sedmikrásku, pampelišku... Nálada

Foto: Jana Erhartová

ročního stolku je zelená. Na jaře nezapomeneme ztvárnit hlavní svátek tohoto období – Velikonoce. Umístíme zde rodící se mláďátka, zajíčky, barevná vajíčka, hnízdo s ptáčky... V květnu přidejme na stoleček studánku a nad ní bílou holubici.

Barvou léta je sytě zelená a slunečně žlutá barva. Na stolku nejčastěji najdeme ve váze rozkvetlé květiny, včelky, motýly, elfy a víly. Vrcholem léta je letní slunovrat – svátek sv. Jana – sušené bylinky, svatojánský oheň, svatojánské broučci. Během léta budeme věnovat ročnímu stolku asi méně pozornosti. Naše duše se rozlily ven do prostoru, oddáváme se venkovním radostem... Na roční stolek ukládáme přírodní poklady nalezené venku...

Ať už budete tvořit roční stolek s dětmi nebo jako skřítek, fantazii se meze nekladou. Stávají se z nás umělci...

Jana Erhartová

Roční stolek je jako kousek pohádky zhmotněný u nás doma. Děti milují tu chvíli, kdy na něm objeví něco nového. Kdo stojí za tou proměnou...?...Kdo ví? Snad skřítki, snad víly. Nejkrásnější je stolek vánoční, když každý nový den Adventu přináší jeho proměna zprávu o tom, že narození Ježíška je zas o kousek blíž.

Barbora Šimová

Slavení svátků a slavnosti, my a děti

Ráda bych, aby se tento článek pro vás stal inspirací a podnětem ke způsobu prožívání roku.

Slavnosti jsou součástí kultury různých společenství od jejich samého počátku. Mívaly různé podoby a jejich posláním bylo povýšit člověkem zažívanou každodennost na ojedinělou a výjimečnou událost, při které běžné úkony a události nabývaly mimořádných kvalit, stávaly se posvátnými a magickými. Za tímto účelem byly v minulosti budovány chrámy a vznikaly obětiště, které vyjadřovaly touhu člověka být tvůrcem a spolupodílet se na vytváření skutečnosti, mít účast na aktu Stvoření. V současnosti by se takovým chrámem měl stát náš domov.

Foto 2x: Kateřina Momanus

Každá bytost – dítě má při příchodu na svět v sobě zakotvenu hlubokou touhu odkrýt a rozvinout svůj životní motiv. Na pozadí procesů v přírodě i dávných křesťanských obrazů můžeme nalézt porozumění pro některé naše vlastní vnitřní procesy i pro možnosti našich dalších cest. Svátky a slavnosti roku jsou zdrojem jistoty – dávají nám určitý rytmus, který dětem dává pocit jistoty. Vždyť s rytmem děti přicházejí na svět. Pravidelnost zažívaly v tepu matčina srdce, v rytmu dechu, ve střídání světla a tmy, v rytmu řeči. Malé děti se ještě neumí orientovat v čase, ale ví např., že mají narozeniny, když jsou vánoce. Tento rytmus a pravidelné opakování jim pomáhají orientovat se ve světě, dávají jim pocit zabydlenosti v pozemském životě a v naší kultuře. Bohatství společně sdílených rituálů jim dává vědomí, že v tomto proměnlivém světě existuje něco, co znají a na co se mohou spolehnout.

Slavnostní

okamžiky nám umožňují prožívat čas všední a čas sváteční.

V čase všedním panuje účelnost, úspornost, přehlednost – člověk je plně ponořen do svého pozemského bytí.

Čas sváteční funguje zcela jiným způsobem a jiné je i jeho posláním. Tento čas má člověka znovu ponořit do tajemství světa a jeho vlastní existence a propojit jednotlivého člověka s jeho duchovní podstatou.

Sváteční čas nám dovolí otevřít prostor pro témata v nichž cítíme své spojení se samotným smyslem našeho života a pro děti je toto spojení naprosto přirozené.

Jako sváteční chvíle prožíváme narozeniny, svátky a rodinné či společenské události.

Svátky pro nás tvoří kostru kalendáře jako rozvrh času v roce.

Tradiční svátky jsou slavnosti spojené s působením Slunce. Návrat Slunce – světla o zimním slunovratu, kdy začíná světla přibývat a odcházení Slunce o letním slunovratu, kdy světla začíná ubývat, aby se opět o zimním slunovratu zrodilo.

Od letního slunovratu se příroda jakoby vtahuje zpátky do země, vše uvadá a proces růstu – života je ukončen dozráním plodů. Člověk se uchyluje do bezpečí svého přibytku, vrací se sám k sobě a obrací se do svého nitra, aby v sobě objevil vnitřní světlo, které ho bude doprovázet po dlouhý zimní čas. Ve školce toto ponoření se do sebe slavíme v počátku adventu průchodem Spirály ze světél. Tento čas vrcholí narozením Božího dítěte. Se zimním slunovratem světlo začíná nabývat na síle až do doby v létě, kdy je slunce nejbližší Zemi a Země vydává ze sebe to nejlepší, otvírá své brány s poklady a my stejně jako země se otvíráme světu. I zde můžeme sledovat rytmické působení – nádech a výdech matky Země.

V létě pobýváme převážně venku a plnými doušky nasáváme bující život matky přírody. Tento čas vrcholí svátkem Sv. Jana a ve školce ho slavíme Svatojánskou slavností. Zapaluje se svatojánský oheň a děti hledají dary matky Země.

Foto: Jana Erhartová

Proti těmto dvěma slavnostem jsou v kalendáři umístěny svátky rovnodennosti, kdy se poměr příklonu a odklonu slunce vyrovnává a poté proměňuje do obrácené kvality.

Představitelem jarní rovnodennosti jsou jarní svátky – pálení Smrtky jako překonání sil smrti. Zánik a počátek nové formy života a s tím spojené Velikonoce (hebr. no. 9. pesach – přechod, přejítí) přechod ze tmy do světla-slunce, ze smrti do života.

Představitelem podzimní rovnodennosti jsou podzimní svátky – svátek sv. Václava a archanděla Michaela.

Ve slavnostech těchto období se často objevuje motiv vah, brány, průchodu nebo nějaké formy boje. Vyjádření statečnosti, odvahy a síly k překonání strachu z nadcházející temnoty – zla, které přináší zima.

Pokud dokážeme my sami v sobě zvnitřnit poselství jednotlivých svátků a rok pro nás nebude jen souhrn po sobě jdoucích dnů, ale stane se prostorem pro probuzení a vnímání nezřetelných souvislostí, půjdou naše děti zcela přirozeně s námi.

O jednotlivých slavnostech a formách jejich slavení se dozvíte v dalších vydáních Zvonku.

Magdaléna Kubínová

Sen noci svatojánské

Po páteční technické zkoušce panovala trochu nervozita, ale před herci byla volná sobota a nedělní dopolední generálka. Při generálce bylo mnoho výpadků textu a téměř prázdné hlediště. Dojem herců byl proto takový chladný. Ale všechny zahřálo, že divadlo konečně hraje barvami světla, kostýmy a hudbou. Ze scének, které se odehrávaly po nedělích na vykachlíčkované školní chodbě, vzniklo jediné spojitě dílo. A podpora v zákulisí, ta všechny nesla. Napovídání, převleky jako při formuli 1, dušený smích, vtipné komentáře, horké chvíle, skvělé děti (elfové a víly) vedené a oblečené vílou Lenkou Lieblovou, které vytvořily výborný podpůrný tým a byly přesně tam, kde měly být, a také pomáhaly a v úžasu a trpělivě sledovaly, co učitelé dělají...

V neděli večer PREMIÉRA. Hlediště bylo téměř plné, diváci vsťící už při úvodu. Po přestávce nikdo neodešel. Vše dopadlo skvěle. Všichni mají radost, vše se podařilo. Dokázali to. Teď je teprve dílo celé, jakoby příběh zazněl poprvé, jakoby všechny propojila jeho síla i kouzlo večera. Divadlo působí jako společné dílo nejen při náročných a dlouholetých přípravách, ale i v okamžiku svého vyvrcholení. A jak všichni pozorují, tak žije dál.

Do příběhu cesty naší školy byl vsazen jeden důležitý milník a možná za čas bude doba před Snem a doba po Snu... Pondělní do-

Foto: Katka Vokůrková

poledne bylo náročné, ale společný úspěch všechny nesl a posiloval, divadlo žilo neviditelně dál. Na školních chodbách bylo slyšet repliky ze hry, nejvěrnější divačka Markétka Nowaková si propěvovala „Oheň v krbu dohořívá“ a mezi herci se rozšířila zpráva, že pondělní představení bude mít velmi náročné obecenstvo, takže bude nutné nedělní výkon potvrdit, lépe však překonat. Nervozita lechtá každého.

Pondělní představení začíná hlasitým ujištěním tříleté Matyldy Suchanové z publika, že to nakonec bude legrační... Bylo. Publikum bylo náročné, ale zejména vděčné, potlesk provázel každý výstup. Markétka Nowaková svým smíchem udávala signál, že brzy přijde něco veselého, a prozrazovala okolo sedícím prvňáčkům další vývoj děje. A herci se opravdu překonávali. V zákulisí se však také odehrávala dramata:

Kostým Katky Hermie Krausové

Během úvodní řeči před pondělním představením někdo v zákulisí upozornil Katku, že nemá dobře oblečený kostým. Katka se

tedy zavřela do šatny, kostým svlékla a ... dalších 10 minut se do něj nemohla vůbec dostat! Když už byla Katka všemi pomocníky ubezpečena, že konečně může (co může – MUSÍ) ze šatny vyjít a vypadá to dobře, nakoukl dovnitř Bohumír Demetrius Nowak a zvolal: „Co to máš na sobě?“

Alternativní režisérský přístup aneb „Pěkně to hrajete...“

„PĚKNĚ TO HRAJETEE!“ Tento opakovaný naléhavý šepot se ozýval z nápovědy (Ivana Bambasová) směrem na jeviště. V tu chvíli se totiž stalo, že Martin Ly-sandr Hadrava svým výkonem zcela odboural skvělou Evu Helenu Sokolovou, která úplně ztratila řeč. Znovu: „Pěkně to hrajete...!“ Ivana Bambasová zřetelně napovídá směrem k jevišti... V tu chvíli se Milena Lev Vlčková v zákulisí ptá, proč herce Ivana uprostřed představení chválí? Je to nějaký alternativní režisérský přístup? Až později jí došlo, že někdo zapomněl repliku...

A co zatím Sen přinesl?

- Má smysl usilovat o společnou věc a překonat překážky.
- Studovat komedii není žádná legrace.
- Pro společné dílo je dobré se přetruhnout, ale i něco obětovat.
- Všichni jsou veledůležití.
- Sny se mohou splnit.

A příště na viděnou třeba v Jihočeském divadle, nebojte se, ještě nebyla derniéra!

Radka Konířová

Foto 3x: Radim Konif

Brigáda na zahradě v naší mateřské škole

V sobotu 25. března proběhla v mateřské školce jarní zahradní brigáda. Na rozdíl od té podzimní, kdy bylo hodně nevlídno, nám tentokrát počasí opravdu přálo. Ráno bylo sice jen těsně nad nulou, ale v průběhu dopoledne se udělal krásný a slunečný den. Sešlo se nás asi deset rodin, některé s sebou vzaly i děti, a pustili jsme se do práce. Tatínkové vyspravili schůdky ke klouzačce, dali jí svěží nový (hráškové zelený) nátěr, postavili nový (celkově už druhý) vyvýšený záhon na pěstování zeleniny, obnovili proutěné stavby a upravili venkovní kuchyňku. Maminky se postaraly o renovaci hmatového

Foto 4x: Hana Kotlyz Máslová

chodníčku, hmyzího domečku a o všechny záhony. Malé děti si mezi námi hrály a některé i ochotně a s radostí pomáhaly. Odměnou za dobře odvedenou práci byl společný oběd, připravený šéfkuchařkou tetou Káťou Mcmanus, která vedle koordinace všech zahradních prací

zvládla uvařit hrnec bramboračky a upéct čtyři plechy domácí pizzy. Zahrada opravdu prokoukla – možná jste si ji v plné kráse užili o týden později při Velikonočním jarmarku.

Kateřina Dvořáková

Velikonoční jarmark z nadhledu

Při vzpomínce na loňský velikonoční jarmark, kdy bylo opravdu chladné nevlídné počasí a všichni

dílničku, dorazilo dost. A samí usměvaví.

Nejprve jsem si říkala, že to asi dělá to převýšení, ale když jsem shlédla z okna na školkovou zahradu, naskytl se mi pohled, který mi mnohé osvětlil. Všichni

Foto 2x: Pavla Koubková

se tlačili u dílniček a stánků, jen aby se uvnitř školky trochu zahřáli, jsem měla letos naopak obavu, zda vůbec někdo zavítá dovnitř ☺.

Naštěstí se moje obavy nenaplnily a lidí k nám na půdičku, kde jsme měli, zcela trefně, my z „Děti až na půdu“ prodejní stánek a

Foto: Eva Bínová

se smáli, a užívali si sluníčka, dobrého jídla a společnosti kamarádů a známých ... a tak to má být.

Troufám si říci, že letošní ročník splnil všech 5P. Byl Přátelský, Plodný (tedy mám na mysli finančně ☺), Pěkný, Pohodový, zkrátka po všech stránkách POVEDENÝ.

Eva Bínová

Neseme Mařenu v oleji smaženů!

Druhý den po velikonočním jarmarku nastal čas vyprovodit Zimu pryč, aby mohlo jaro i k nám do mateřské školy. Děti, které chodí na předškolní tvoření s tetou Majdou, Morenu vyrobily a mladší děti ve třídách dozdobily výfuky z vajec, strakatou sukni a pěknými zuby. Tety rozdělaly na zahrádce školky oheň, připravily kyblíčky na popel a v doprovodu písni a říka-

del jsme se s Morenou rozloučili.

S plnými kyblíky popela a ozdobenými létěčky jsme se vydali i s některými rodiči k nedalekému potůčku. Každý z nás měl možnost nechat odplout kousek Moreny ze vsi.

Bylo to právě včas, protože děti už v sobě nosily několik dní jarní náladu.

Všimly si zpěvu ptáčků, které v zimě neslychaly, pozorovaly pučící stromy a keře a těšily se z jarních kytiček na naší zahrádce. Všichni prožili př-

Foto 4x: Hana Kotyz Máslová

jemný pocit uvolnění, že jaro už je tu!

Kateřina Mcmanus

Bedřich navštívil waldorfskou školku!

Naší mateřskou školu v Rudolfově navštívila již potřetí Ing. Zuzka Štětková a tentokrát nám v obou

třídách představila puštika Bedřicha. Na podzim minulého roku nás navštívila s mláďetem ježka a minulý školní rok nás seznámila s netopýrem Boženou. Zuzka nám vyprávěla o životě sov ve volné přírodě i v zajetí. Děti se dozvěděly o způsobu lovu sov a o tom, co jim chutná. Dokonce jsme měli možnost si prohlédnout i sovi uši! Děti si mohly Bedřicha pohladit, zjistit, proč má sova tak jemné peří a ostré pařátky. Dozvěděli jsme se, co je to „vývrzek“, proč má sova velké oči a proč hýbe hlavou

v kruzích.

Děti si mohly sovu nakreslit a vybarvit na papíře. Prožili jsme výjimečné dopoledne a děti byly nadšené. Zuzce za to mnohokrát děkujeme a těšíme se na další setkání.

Kateřina Mcmanus

Sluníčka přivítala Strakáčka a Pruháčka!

V pondělí 24. dubna čekalo na děti ve Sluníčkách dvojnásobné pře-

kvapení! Přivítaly jsme dva nové členy třídy: Strakáčka a Pruháčka. Děti samy vymyslely jména našim dvěma mláďátkům oblovky síť-

kované, která pochází původně z Afriky. Mláďátka jsou čtyřměsíční a momentálně mají 8 cm dlouhá tělíčka. Dospívají v 9 měsících a pak teprve kladou vajíčka. Dožívají se průměrně 5 až 10 let a dorůstají velikosti až 30 cm a mohou vážit až 300 gramů. Oblovka nepotřebuje příliš prostoru a je celkem nenáročná na chov. Chováme je na lygnocelu, což je navlhčená kokosová drť a krmíme je salátovou okurkou, proužky mrkve, listy ledového salátu, jablíčkem a také sépiovou kostí, která je dů-

ležitá pro růst jejich ulit. Pruháček a Strakáček se nebojí, nezanechávají skoro vůbec žádný sliz a děti si je okamžitě zamilovaly. Svědomitě o ně s láskou pečují, sprejují je, krmí a pozorují. Jako teta prožívám jedinečné okamžiky čisté dětské lásky, které mě chytají za srdce. Zvu všechny, kteří mají zájem si oblovky prohlédnout.

Kateřina Mcmanus

Český název: Oblovka síťkovaná
Čeľad: Achatinidae
Rod: Achatina

Morana aneb jak jsme letos zimu (ne)vynesli

Vynést zimu – optimistické a nadějně. V neděli 2. dubna bylo tak krásně, že to vypadalo, že nebude co vynést. Děti i dospělí v kraťasech, první opálené i lehce spálené obličej – bylo to spíše letní odpoledne, než jarní, o nějaké zimě ani nemluvě. Ovšem věrní tradici, všichni prvňáčci, druháčci a třetáčci se svými rodinami, podpoření hudebními nástroji, vydali se od Malého jezu proti proudu řeky Malše pro jistotu Moranu spálit, utopit, zničit...

K našemu průvodu se přidávali i jiní kolemjdoucí, děti zpívaly, hrály, tančily. Za mohutného povzbuzování byla Morana, Mařena, Morena – zkrátka Zima zapálena a

Foto: Pavla Koubová

vhozena do proudu řeky. Létěčko se vesele zatřepetal. Mnoho dětí poctivě dohlíželo, zda je práce dobře udělána a Morena opravdu shořela a utopila se, a doprovázeli Morenu až do jejích posledních chvil.

Jak nás posledních několik týdnů chladného počasí přesvědčilo, i když se práce dobře a poctivě udělá, Zima je silná a vytrvalá a jen tak se vyhnat nedá. Nyní však

Foto: Katka Vokůrková

je jaro již zcela jistě tu, a proto si jej pojďme užívat plnými doušky.

Pavla Křížová

Měsíční slavnost: 2., 5. a 8. třída

Ve středu 27. 4. jsme se sešli na další měsíční slavnosti. Tentokrát se představily druhá, pátá a osmá třída. Nejprve nám druháčci předvedli, co se naučili v euritmii a jak zábavné může být počítání v matematice. A vše zvládli výborně. Potom nás malou ukázkou osmáci pozvali na své ročníkové divadlo. Nenápadně vzbudili naši zvědavost, a poté prozradili, že lístky na jejich divadelní kus *Charleyova teta* jsou již v prodeji. K osmákům se ještě přidali třetáci a společně zahráli a zazpívali píseň *Aleluja* v anglickém jazyce – skvělá společná práce a vedení učitelů. Nakonec se představila pátá třída

s ukázkou divadla o Odysseovi, které budou hrát na Olympiádě waldorfských škol letos v květnu v Semilech. Jejich přípravy na olympiádu už vrcholí a předolympijské atmosféře napomohlo i slavnostní předání olympijské vlajky, která je v naší škole putovní. Loňští účastníci ji předali těm letošním a společně si zahráli a zazpívali hymnu, k našemu překvapení

Foto: Bohumír Nowak

v řečtině. Přejeme jim hodně zdaru na olympiádě! A my se zase budeme těšit na příští měsíční slavnost a budeme pyšní na to, co naše děti s jejich učiteli zvládají.

Zdenka Jášová

Jak se řekne kočkopes?

Šestáci se v dubnových hodinách němčiny vědomě seznámili se skloňováním podstatných jmen a osobních zájmen. K nenásilnému osvojování jim pomáhal text, ve kterém se objevují krátké příběhy zvířat – přičemž každé z nich je zástupcem jiného rodu (der Hund, die Katze, das Pferd und die Tiere). S textem pracovali žáci nejruznějším způsobem – od čtení přes dramatizaci ve dvojicích až po vymýšlení vlastních popisů. Sami můžete nahlédnout...

Eva Sokolová

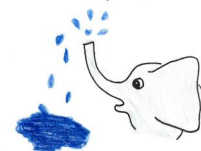
DER HAMSTER

Der Hamster bewegt keine Kammradler.
Er ist so so so so klein.
Der Name des Hamsters ist Räder-spalt.
Ich danke dem Hamster, ich gebe ihm
Korn. Ich suche den Hamster, ich finde
ihn. Er war hinter dem Schrank.

DER ELEFANT

Der Elefant trinkt wasser mit dem
Rüssel. Er ist grau.
Der name des Elefantens ist Trullo.
Ich danke dem Elefant, ich gebe ihm
Gras.
Ich wasche den Elefant.

DER TIGER

Der Tiger spielt mit Wackel. Er ist einzigartig.

Der Name des Tigers ist Theo.

Ich danke dem Tiger. Ich gebe ihm Fleisch.
Ich rufe den Tiger. Ich streiche ihn.

DAS KÄNGURU

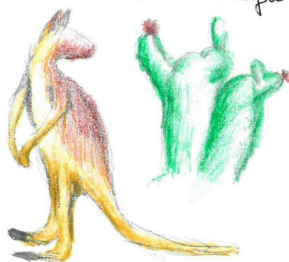
Das Känguru springt über die Gräbe.

Es ist nett. ☺

Der name des Kängurus ist Professorfleu. ☺

Ich schenke dem Känguru Marsmelon.

Ich sehe das Känguru.

Die Giraffe

Die Giraffe bringt das Blatt. Sie ist nett.

Der Name der Giraffe ist Zuzu.

Ich danke der Giraffe. Ich gebe ihr Laub.
Ich suche die Giraffe. Ich finde sie nicht.

Divadelní týden

Na začátku divadelního týdne se paní učitelka ihned zlobila, protože někteří jedinci, včetně mne, neuměli text. První zkouška byla podle mě nejhorší, protože jsme nevěděli, jak a co hrát. Na konci dne jsme byli všichni unavení a smutní. Jediný, kdo měl úsměv na tváři, byla režisérka paní Bambasová a paní učitelka Fuková. To, co bylo na divadelním týdnu příjemné, bylo

bavilo. Za ten týden jsme udělali velký pokrok. Ve čtvrtek jsme se dozvěděli, že v pátek budeme hrát kousek divadla pro sedmáky. V tu chvíli začala ve třídě panika, protože všichni měli trému a nikdo nechtěl hrát. Nakonec jsme to všichni zvládli a mohu Vám slíbit, že se Vám divadlo bude líbit!

Vojta T.

Divadelní týden trval 4 dny. První dva dny skoro polovina třídy neuměla svůj text a musela se ho doučít. Zkoušeli jsme různé scénky, ty nejtípnější byly ty, ve kterých jsme měli hrát zamilované. Moc nám to nešlo, ale nakonec se to přece jen nějak podařilo.

Petra P.

V 8. třídě jsme během divadelního týdne nacvičovali naše ročníkové divadlo Charleyova teta. Většina neuměla text, ale během práce se ho nějak zvládla doučít. Nacvičování bylo těžké. V pátek jsme si připravili kousek ukázky pro 7. třídu. Doufáme, že divadlo bude mít úspěch a že se nám povede.

Štěpán D. a Matěj Ž.

V úterý po velikonočních prázdninách jsme přišli do školy s ne moc velkou jistotou v textu a vůbec v celé hře. Avšak v průběhu divadelního týdne jsme, podle mě, udělali velký pokrok. Cvičili jsme každý den od 8 do 14 h a dost nás to všechny zmohlo. Výrazy v našich tvářích byly dost otrávené, nevrle a nepříjemné, ale není se

čemu divit. Za ty čtyři dny jsme se však opravdu zlepšili a páteční krátké představení pro sedmáky se nám velice zdařilo. Už to aspoň nějak vypadalo. Jako třešničku na dortu jsme si s paní učitelkou vyrazili na bowling, kde jsme se aspoň po těch zdoluhavých zkouškách trochu rozptýlili.

Kamila J.

V osmé třídě žáci pracují na dvou velkých projektech. Tím prvním jsou ročníkové práce a jejich veřejná prezentace, která proběhla na začátku listopadu. Druhým úkolem je nastudování ročníkového divadla. Intenzivní zkoušky začaly v průběhu divadelního týdne, který měli osmáci o něco kratší, trval čtyři dny. I přes počáteční rozpaky, neznalost textu a únavu se práce postupně rozjela a žáci udělali velký kus práce. Do premiéry zbývá jen pár týdnů. Žáky čeká ještě několik zkoušek, než slavnostně vystoupí na prknech, která znamenají svět. Přijďte se všichni podívat, jak se jim práce zdařila, podpořit je v jejich úsilí a hlavně se pobavit. Všichni jste srdečně zváni!

P. Fuková

PROSBA: Pro naše divadlo potřebujeme staré pánské kapesní hodinky na řetízku a dámské parapíčko. Nemohl by nám někdo zapůjčit? Kontaktujte p. uč. Fukovou.

Žáci 8. třídy základní školy waldorfské Č. Budějovice
uvádějí komedii

Charleyova teta

B. J. Thomas

Seta

30. 5. 2017 v 18:00h
31. 5. 2017 v 18:00h

Malá scéna DK Metropol

Vstupenky lze zakoupit v osmé třídě nebo rezervovat na adrese fukova@waldorfcb.cz. Zbylé vstupenky bude možné zakoupit na místě před představením.

to, že jsme neměli žádné domácí úkoly a učili jsme se pouze divadlo. Během tohoto týdne jsme sháněli všechny kostýmy a rekvizity potřebné k divadlu. Po několika zkouškách nás už divadlo moc ne-

Rytířská slavnost

5. a 6. května prožili šestáci svou Rytířskou slavnost. Užili si ji na krásné tvrzi Kestřany, kam došli po asi 10 km dlouhé pěší túře z Písku. My, rodiče, jsme na místo (autem až k tvrzi ☺) dorazili v sobotu odpoledne. Čekal na nás úžasný program.

nesení slibu je královna mečem nebo růží pasovala „ve jménu Boha, svatého Michaela a svatého Jiří“

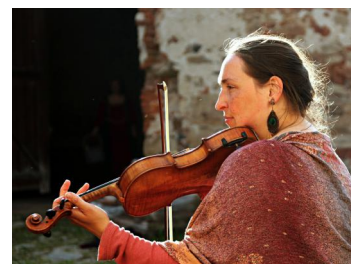

Foto 8x: Roman a Dana Hanzlíkovi

Po individuální prohlídce tvrze, která mimochodem opravdu stojí za návštěvu, jsme se všichni usadili v rytířském sále. Čekalo tam nás, ale hlavně šestáky, pasování na Rytíře a Dvorní dámy. Ke královně (paní ředitelce ☺) jednotlivě přistupovali šestáci, ve vlastnoručně ručně ušitých košilích nebo šatech. Poklekli před ní a po pro-

na Rytíře nebo Dvorní dámu. Pak každý dostal svůj slib v písemné podobě na památku. Atmosféra byla, i díky zdejšími prostorám, důstojná a dojemná zároveň. Byl to opravdu silný zážitek.

Poté už nám všem dost vyhládlo, takže jsme se odebrali na nádvoří, kde byla připravena velkolepá hostina všech možných sladkých i slaných pochutin přivezených rodiči. Po hodování, povídání a procházení jsme si své, zážitků plné, Rytíře a Dvorní dámy odvezli domů.

Jakmile nám oschly slzy dojetí, už jsme sledovali divadlo „O třech rytířích, krásné panně a lněné kytli“. Zpracování ani provedení nemělo chybu, herecké výkony šestáků byly suverénní a příběh o lásce romantický. Během divadla šestáci zatančili i dva středověké tance a jeden z nich, ten kruhový, nás, rodiče, potom i naučili, takže jsme si společně v rytířském sále zatančili.

Katka Stropková

Foto 2x: Michal Krawec

Devátáci v Mauthausenu a Linci

V pondělí 3. dubna 2017 měla 9. třída možnost navštívit památník bývalého koncentračního tábora Mauthausen a město Lince v Rakousku. Žáci se na výlet těšili i přesto, že navštíví místo, kde se k lidem chovali strašným způsobem a kde uctí jejich památku. Na místo dojeli autobusem CK Máj, v kterém si užili pohodlnou cestu a dobrou náladu, kterou dávali najevo svým zpěvem.

Když dorazili na místo, chovali se velice uctivě, čímž překvapili i svoji třídní učitelku. Oproti jiným skupinám, které měly takovou drzost, že u náhrobků kouřily. Když byla devátá třída na odchodu, měli všichni žáci velký hlad, proto si sedli na kopec a pustili se do svých svačín, které měli připravené z domova. Paní učitelka využila příležitost a celou, do jídla zabranou, třídu si vyfotila.

Poté nasedli všichni do autobusu a řidič je odvezl do Lince. Tam měli rozchod a obdivovali krásné město, restaurace a kavárny. Někteřím žákům chyběla znalost německých slovíček, a proto si při dorozumívání pomáhali i rukama. Město si však velice užili. Měli veliké štěstí, že jim krásně vyšlo počasí. Poprchávat začalo až před odjezdem. Unavení nastoupili do autobusu, ale brzy se probrali, uživali si cestu a v duchu se loučili s krásným Rakouskem.

Lucie Demiriová

V Mauthausenu

V Mauthausenu jsme se třídou byli 3. dubna 2017. Podle všech to měl být silný zážitek. Očekával jsem polorozpadlou obrovskou věznicí s cestami vysypanými jen hlínou a další různé děsy. Když jsme se přibližovali k cíli, všiml jsem si, že kopec pod námi prudce stoupá. Když jsme dorazili na místo, nestačil jsem se divit. Nádherné parkoviště, spousty turistů, udržované trávníky a keře. Komplex koncentračního tábora vypadal stejně. Nádherně opravené zdi, zastřížený trávník, památníky jednotlivých zemí a vyasfaltované cesty. Stál jsem zamklé a našťvaně. Doufal jsem, že uvidím a pocítím, co tu museli věznění vytrpět. Snažil jsem se vžít do jejich kůže, ale místo toho jsem obdivoval krásný

památník a nadšeně pozoroval tu dokonalou stavbu. Co k tomu ještě říct? Když už se něco takového dělo, mělo by se to připomínat tak, jak to doopravdy vypadalo a jak to bylo.

Šimon Volavka

Výlet do Rakouska

V pondělí jsme jeli se třídou do Rakouska do Mauthausenu, což byl koncentrační tábor. Prošli jsme si to tam celé. Každá země tu má svůj pomník. Byli jsme i v přilehlém kamenolomu, ve kterém těžce pracovali vězni tábora. Poté jsme odjeli do Lince, kde jsme měli rozchod, abychom si mohli město prohlédnout. K večeru jsme se vrátili do Budějovic.

Michal Polívka

Mauthausen

Vždy jsem se chtěla podívat do koncentračního tábora. Ani nevím, co mě tam vlastně lákalo. Měla jsem tedy možnost navštívit přímo Mauthausen a jsem za to velmi vděčná. I když to byl hodně drsný zážitek. Nejvíc mě asi zaujaly dlouhé schody. Nechápu, jak po nich mohli podvyživení lidé chodit a nést padesátikilový náklad. Když jsem vešla do krematoria, naskočila mi husí kůže. Představovala jsem si, jak tady ti lidé kdysi leželi...

Moje poslední zastávka byla ve výklenku, kde vždy stál dozorce. Pozoroval všechny ty ubohé lidi, kteří leželi nazí přímo pod ním. Chvilku jsem přemýšlela, jestli chci na tento výklenek vystoupit, ale nakonec jsem se rozhodla, že to zkusím. Nevydržela jsem tam ani minutu. Viděla jsem odtud úplně všechno. Ten člověk, který tam kdysi stával, viděl na všechny pod ním. Představa, že stojím na místě, kde opravdu postávala ta lidská „ne-stvůra“... Musela jsem ustoupit. Už jsem tam nemohla stát.

Adéla Brožová

Pondělí 3. dubna 2017

8.00: Autobus, menší než obvykle, ale celkem roztomilý, nás vyzvedl na autobusové zastávce na Máji.

Foto: Radka Kalčíková

Po kontrole kladívek jsme vyrazili. Řidič nebyl zrovna v nejlepší náladě a na můj veselý pozdrav *Dobrý den* odpověděl stroze *Čau*. A to jsem měla ještě štěstí, Lucce neodpověděl vůbec.

9.30: Jsme na místě. První, co jsem uviděla, byla masivní zeď. Nepříjemné. Autobus zaparkoval a my se vylodili. Vyšli jsme schody z parkoviště až na plac u vstupní brány do areálu. Tísňivé místo. Ještě tísnivější při představě všeho toho utrpení. Areálem nás provázela paní učitelka Kozlová. Všechno nám řekla, všechno o těch hrůzách a zvěrstvech, které se tu děly. Opakovat je tu nebudu.

10.00: Projevila se moje fobie. Teď nemyslím strach z pavouků, ale strach z výšek. Schody do lomu, příkré a nerovné. Slezla jsem z nich jako želva.

12.00: Máme volno. Sedím u polského památníku a přemýšlím.

14.30: Stačilo kakao, moje konverzace nekonverzace s rakouskou servírkou v Linci a bylo mi líp.

Závěr: Ne, už nechci do žádného dalšího koncentráku, ale jsem ráda, že tuhle zkušenost mám.

Magda Gažiová

Mauthausen

Dne 3. 4. jsme se s naší třídou vydali do Mauthausenu v Rakousku, který sloužil jako koncentrační a pracovní tábor. Zprvu jsem si představoval, že tam uvidím zbrojené zdi a vše sešlé věkem, ale když jsme dojeli na místo, areál z venku vypadal jako nějaký zámek. Při procházení táborem jsme se dozvěděli spoustu nových informací a měli jsme možnost vyzkoušet si a zažít si něco i na vlastní kůži. Hodně mých spolužáků říkalo, že tam něco pocítovali, ale já v tu chvíli necítil nic.

Martin Vazda

Rozhovor se spisovatelem Jakubem Hrdounem (18 let), absolventem naší školy a autorem knihy „V pavoučí síti“

Jakub navštěvoval naši školu od šesté do deváté třídy, jeho třídní učitelkou byla K. Kozlová. Dojížděl každý den do Českých Budějovic vlakem z obce za Kardašovou Řečicí. V osmé třídě si jako téma ročníkové práce zvolil ruční vazbu knihy a v ročníkovém představení divadelní hry „Měšťák šlechticem“ ztvárnil nezapomenutelně hlavní roli pana Jordána. Dne 1. dubna letošního roku se v Jindřichově Hradci konal křest jeho první knihy „V pavoučí síti“. Kmotrou byla jeho bývalá spolužačka Michaela Podhrázká, která ve svém vystoupení řekla, jak je ráda, že se nejedná o aprílový žertík, protože ji velmi inspiruje a motivuje skutečnost, že někdo z jejich spolužáků si dokázal splnit svůj sen.

Kdy jsi začal psát a co jsi psal? Už odmala jsem si vymýšlel příběhy a ještě předtím, než jsem se naučil psát, jsem mámě povídal vymyšlené příběhy o zemi, která se jmenovala Džonsko, to mi byly asi tři nebo čtyři roky. Pamatuju si jeden takový příběh – v Džonsku mají speciální kohoutky na vodu. Když se otočí na stranu teplé vody, teče hned teplá, aniž by musela předtím vytéct studená. Neměl jsem vymyšlené, jak to funguje, ale věděl jsem, že takhle to prostě je.

Potom, když jsem se učil psát, začal jsem psát krátké věci. Inspiroval jsem se Harry Potterem, protože se mi tenkrát líbil. Vždycky jsem se nadchnul pro něco, začal jsem psát, ale pak to skončilo třeba u jednoho odstavce. Postupně jsem psal i něco delšího, to mi bylo kolem dvanácti třinácti, většinou jsem psal v ruce. Další věc už jsem vytvářel na počítači, protože jsem chtěl, aby to bylo více upravovatelné – to se jmenovalo Iberian. Když jsem dopsal, měl

jsem problém, nelíbila se mi myšlenka toho příběhu, neměl jsem to úplně promyšlené a od začátku jsem pořádně nevěděl, o čem to vlastně bude.

Když jsem začal psát tuhle knihu (V pavoučí síti), všechno jsem si předem hodně rozplánoval, abych měl celkovou kostru příběhu, a až pak jsem se do toho pustil. Takže jsem se vždycky při psaní koukal do toho plánu. Člověk musí mít náladu na psaní a také potřebuje informace, své poznámky, aby kniha držela pohromadě. I když třeba Stephen King si prý nikdy žádnou poznámku dopředu neudělal, což mě dost překvapilo.

Stalo se ti také, že přestože sis vytvořil přesný plán, žily si postavy svým životem a měnily předpokládaný vývoj příběhu?

To se mi nestalo, protože jsem si udělal osnovu a postupoval podle ní. Ale něco mě napadlo až v průběhu psaní, takže jsem třeba konec této knihy napsal jinak, než jsem měl původně v plánu.

Jaký je příběh zrodu knihy V pavoučí síti?

Už když jsem příběh psal, byl jsem přesvědčený, že ho pošlu do nakladatelství. A nějak jsem nebyl smířený s tím, že by mi to nevydali. Přišlo mi to tak dobré, když jsem to psal, že to přece musí vyjít! Jo Nesbø říká, že když člověk píše, musí si myslet, že je nejlepší spisovatel na světě, protože jinak by to asi nešlo.

Jak ses vlastně dostal k nakladatelství Fragment, které tvoji knihu vydalo?

Fragment mě napadl jako první, protože vydává knížky, které sám rád čtu. A pomohly mi i internetové stránky nakladatelství, protože tam mají přehledné pokyny pro začínající spisovatele, jaké informace od nich potřebují znát. Do dvou měsíců mi odpověděli, že se jim můj úryvek (5 stran) líbil, chtěli víc a pak už to šlo.

Musel jsi svůj rukopis nějak upravovat podle požadavků z nakladatelství?

Paní redaktorka, která se mnou spolupracovala, mi udělala k cel-

mu textu poznámky. Těšil jsem se na zpětnou vazbu, ale když jsem ji viděl, byl jsem hodně zaskočený. Zpočátku se mi nechtělo nic měnit a přistupovat na návrhy jejich úprav, ale nakonec mě to bavilo.

Myslíš, že úpravy knize prospěly? Jak vnímáš celý proces?

Určitě byly některé věty špatně formulované, opravy měly smysl. Celá komunikace s paní redaktorkou byla vlastně taková pěkná spisovatelská škola a pro knihu to bylo velmi přínosné.

Foto 3x: Vojtěch Zimmermann

Pro koho jsi vlastně knihu psal, pro jaké čtenáře je určena?

Při psaní jsem si vlastně ani žádného konkrétního čtenáře nepředstavoval kromě táty, o kterém jsem věděl, že si knihu přečte jako první. Ale většinou jsem psal tak nějak pro sebe. V knize je napsáno, že je vhodná pro čtenáře od čtrnácti let, ale já sám to úplně nedokážu posoudit.

Máš už ohlasy?

Na internetu jsem našel jednu recenzi, která byla víceméně pozitivně laděná. Byl jsem rád, že si někdo dá tu práci o knize napsat.

Co rád čteš?

Kromě Hraničářova učně, který mě žánrem inspiroval k napsání mé knihy, čtu nyní rád detektivky od J. Nesbøho, D. Francise.

A co teď píšeš?

Opustil jsem žánr fantasy a teď pracuju na sci-fi.

Jak se ti líbil dnešní křest?

Už několik dní předem jsem byl strašně nervózní. Jsem rád, že mi pomohlo hodně lidí. Děkuji kmotře (Míša Podhrázká), klukům, kteří natáčeli a fotili, a slibuju, že příště dám včas vědět paní učitelce Kozlové a paní redaktorce.

Za rozhovor děkuje

Radka Koniřová

Věk pochopení

Kladla jsem si otázku, k čemu je dobré žít v této epoše, proč máme prožívat chaos na mnoha úrovních (v sobě, v kolektivech, v rodině, ve společnosti, ve světě) a zároveň máme přístup k tolika znalostem a vědomostem, zkušenostem minulých generací, srovnání s kulturami odjinud.

Naši předkové pracovali tvrdě a ustavičně, své úzkosti a napětí průběžně „spotřebovávali“ fyzickou prací. Pracovali a přáli si, aby jejich děti tolik pracovat nemusely, vymýšleli zlepšováky a stroje, věřili v budoucnost ve městech a snili o tom, jaké by to bylo – nemuset od rána do večera dít v hospo-

dářství, jak by byli šťastni. Nechápavě by se dívali na dnešní unavené, bledé a rozlámané obyvatele téže země.

Naše generace však již prožívá život jiným způsobem, nemá osobní zkušenost s náročným získáváním živobytí ani patřičnou pokoru před silami přírody, nebuduje si úctu k předkům jakožto přímým zprostředkovatelům života. Dnešní člověk se cítí být nezávislý na okolí, na přírodě, na rodině. Je to tak opravdu? Nezávislost materiální není totožná s tou citovou, s vazbou rodinnou a duchovní. Individualizace společnosti způsobuje ztrátu základních vazeb, jež po celé věky člověka provázely a dodávaly mu smysl života i běhu světa.

Myslím si, že zásadní úkol pro nás je pochopit to, na co generace před námi neměly hlavně čas, vzdělání a ani motivaci. Dnes více než dříve potřebujeme pochopit, proč se dějí v člověku a

společnosti lidí změny, které vedou ke špatným koncům. Jak se jim dá předejít a jak se dají léčit rány, které se si v sobě nosíme. Klíčem k uzdravení všech možných nešvarů je pochopení. Když pochopíme, proč se někdo chová jinak, než se nám líbí, nebo než je společnost zvyklá akceptovat, rázem se na něj můžeme dívat jinými, chápajícími očima a s tím se promění i způsob, jakým k takovému člověku přistupujeme. Již to není přetvářka a pouhá slušnost, ale skutečné pochopení, podpora a úcta k jinakosti. A dále tato úcta k člověku sama od sebe zapůsobí léčivě i na vlastní chování a vnímání onoho člověka, na jeho sebezřetivost a vděčnost lidem a sám tedy nemá důvod vědomě lidem škodit, jak se mnohdy jindy může dít.

Pojďme se tedy pochopit, ať se nám lépe žije.

Markéta Kočová

Hurá na výlet s Enviroskopem

Zimnímu počasí navzdory je tu jaro a s ním i nutkání vyrážet na výlety a trávit celé dny venku. Až obšlápnete své oblíbené trasy, můžete pro inspiraci sáhnout na www.enviroskop.cz. Tedy v případě, že vás lákají neokoukané výlety za krajinou, přírodou a šetrným životním stylem.

Enviroskop, to jsou stejnojmenné webové stránky a volně stažitelná mobilní aplikace, které nabízí zájemcům o šetrné formy cestování několik set výletních lokalit napříč Jihočeským krajem. V hledáčku Enviroskopu jsou cíle, které se týkají

přírodního dědictví a environmentálních témat – namátkou aleje a studánky; přírodní zahrady; geologické nebo botanické lokality; možnosti přírodního koupání; různé typy stezek; environmentální atrakce pro děti; nabídku místní produkce i řemeslných děl; příklady šetrných přístupů v zemědělství, stavitelství, obnově krajiny a ve využívání zdrojů energie jakbysmet.

Většina lokalit stojí za návštěvu po celý rok, ovšem na některých z nich toho uvidíte a zažijete nejvíce v jarních měsících. Kupříkladu pokud vás baví pozorovat ptáky, doporučujeme vyrazit právě teď třeba na rybníky Velký Tisý nebo Řežabinec s ptačími pozorovatelnami. Jaro představuje optimální čas také pro návštěvu pískoven (Jitra, Cepská pískovnička, Žemlička, pískovna U Dračice atd.), kde máte aktuálně největší šanci, že uvidíte a uslyšíte žáby nebo čolky. Začíná také sezóna farmářských trhů, zastavit se na nějakém můžete nejen v Budějovicích, ale i v Bavorově, Strakonících či Českém Krumlově.

Snažili jsme se udělat Enviroskop interaktivním a otevřeným. Kromě komentování nebo sdílení lokalit si můžete založit svůj profil a tvořit soubory oblíbených nebo navštívených míst a hlavně plánovat

i ukládat vlastní výlety. A jsme také na Facebooku, jak jinak. Pokud máte tip na lokalitu, která by v Enviroskopu neměla chybět, napište nám. Výletování zdar!

Simona Šafarčíková
Krajská síť environmentálních center
Krasec, z. s.

Tip

Voda je můj život, velká cesta do Ria za zlatou medailí.

Cyklus přednášek pro nadační fond A.V.A.

ZLATÁ CESTA DO RIO DE JANEIRO

Termín: 11. 5. 2017 od 17:00

Kde: Riegrova 51, České Budějovice

Vstupné: 150 Kč/osoba

Přednášející: Arnošt Petráček - paralympijský vítěz 2016

Výtěžek z této benefiční přednášky bude v plné výši věnován Barče Sedláčkové a její sbírce, o které se můžete dozvědět na webu www.pusopis.cz

Registrujte se prosím v předstihu na mailu: sekretariat@dfkgroup.cz

Kurz mokrého plstění

Zveme Vás na kurz mokrého plstění – vyrobíte si můžete taštičku, podložku, bačkory, pouzdro na brýle nebo cokoli jiného...

Cena kurzu: 500 Kč (v ceně je materiál na jeden výrobek).

Termín: sobota 27. 5. 2017 od 10 do 17 hodin.

Místo: Střížov 1 (cca 10 km od ČB směr Nové Hrady).

Informace: Lucie Homolková – 774 831 505, lucihom@seznam.cz

S sebou: pohodlné oblečení, starý ručník, (svačinu).

Budu ráda, když mi předem dáte vědět, že se k nám chystáte.

Je možné zajistit hlídání dětí. (Jakýkoliv) příspěvek na společný oběd vítán.

Tančení na Střížově

Proběhne odpoledne 20. května od 16.00 hod v prostorách bývalé fary Střížov 1, za dobrého počasí na dvoře, jinak ve stodole.

Setkání pro radost pro dospělé i děti, jehož součástí budou kruhové tance, v kterých nás provede taneční lektorka Lenka Červená, ale i volný tanec. Pro ty, co tančí i pro ty, co netančí – krásná živá hudba v podání kapely

Živulinky: housle, zpěv – Anna Nowak, harfa, zpěv – Alena Pekařová, viola, zpěv – Anežka Opekařová, repertoár složený ze staré evropské lidové hudby. Doma vyrobené zákusky vítány, čaj, kávu uvaříme na místě. Vstupné volné – dobrovolný příspěvek pro kapelu. www.tanchi.cz/kruhove-tance

Zvonek – květen 2017

Redakce: Zdenka Doubravka, Eva Sokolová, Jana Erhartová

Prepress: Dana Hanzliková Vašková

Kontakt: zvonek@waldorfcb.cz

Internet: <http://www.waldorfcb.cz>

Logo: Bára Šimová

Redakční uzávěrka pro další číslo: 26. 5. 2017.

Redakce si vyhrazuje právo nezařazení, krácení a běžné redakční úpravy příspěvků.

NEPRODEJNÉ

KALENDÁRIUM aneb co, kdy a kde ...

10. 5. Třídní schůzka 2. třídy v 17.30

17. 5. **7. šití v ŠD od 16.30**

Třídní schůzka 7. třídy od 18.00

19.–20. 5. Olympiáda 5. tř. v Semilech

22. 5. Třídní schůzka 8. třídy

24. 5. **Měsíční slavnost 3., 6. a 9. tř.**

Třídní schůzka 5. třídy v 17.00

30., 31. 5. **Ročníkové divadlo 8. třídy** (viz plakát na str. 7)

31. 5. Třídní schůzka 3. třídy

Každé úterý v 18. h večerní eurytmie.

Zvoníme u ... Katky Dvořákové

1. Jak ses, Katko, dostala k waldorfské pedagogice? V 16 letech, to bylo necelý rok po sametové revoluci, jsem odjela do USA na dvouletý studijní pobyt na internátní mezinárodní školu. Zažila jsem tam úplně jiný přístup učitelů ke studentům – mnohem osobnější, přátelštější. I přístup k výuce byl jiný, hodně se diskutovalo a nebylo zdaleka tak důležité znát něco nazpaměť, ale spíše být schopen zaujmout stanovisko, věcně argumentovat. Prožila jsem, že škola může fungovat úplně jiným způsobem, se zájmem o člověka, a ne jenom o učební látku, jak jsem znala z českých škol. To mě ovlivnilo natolik, že jsem se rozhodla se tématem vzdělávání dále zabývat a po návratu do Čech jsem vystudovala pedagogiku a anglistiku na Filozofické fakultě v Praze. Tam jsem se dozvěděla o existenci waldorfských škol, nicméně k prvnímu skutečnému setkání došlo v roce 2001, už v Českých Budějovicích, kdy jsem se na základě inzerátu v Bylinkách u Filipa připojila k rodičovské iniciativě usilující o založení waldorfské školy a školky. Pak následovalo studium tříletého semináře waldorfské pedagogiky pro učitele v Písku, kde se setkala většina budoucích zakladatelů.

2. Jak ovlivnila waldorfská pedagogika Tvůj osobní život? V první řadě musím říct, že waldorfská pedagogika výrazně ovlivnila můj život profesní. Dala mi velké a krásné téma, kterým je výuka cizích jazyků, a jedinečnou možnost vést děti v tomto oboru po celou základní školu, od prvních slov až k samostatnému vyjádření. Do mého osobního života se samozřejmě také promítá – je mi inspirací i výzvou, dává mi sílu a radost, vede mě k práci na sobě v oblastech, které jsou pro mne nové nebo náročné. Pomáhá člověku neustrnout. V neposlední řadě musím zmínit i biografickou práci, která započala v rámci píseckého semináře, a která mi umožňuje více vnímat vlastní život a jeho souvislosti.

3. Jsi waldorfským rodičem už 11 let, co bys chtěla vzkázat ostatním rodičům naší školy a školky? V zahraničí jsem měla to štěstí studovat na škole, která byla založena z dobré vůle lidí, kteří ve jménu ideálu mezinárodního porozumění vytvořili prostředí a podmínky pro společné vzdělávání lidí z celého světa. S nadějí, že oni pak ty ideály ponесou dál. Dodnes cítím vděk a snažím se chovat tak, aby to nebyla marná investice. S malou obměnou bych tedy rodičům vzkázala přibližně to, co řekl svému národu prezident Kennedy při nástupu do úřadu: „Neptej se, co může tvá škol(k)a udělat pro tebe, ptej se, co můžeš ty udělat pro svou škol(k)u.“ Takové zapojení může mít spoustu podob. Pro mě osobně je vždycky velmi povzbuzující vidět, jak různí lidé tuto možnost dobrovolně přispívají svými nápady a činy pro naše společenství dokáží uchopit.

Za odpovědi děkuje Petra Klee.

Dostaň Arnyho do Mexika

BĚH PRO ARNYHO

27. května 2017
Sportcentrum Delfin

Startovní: minimálně 62 Kč
Trasa: 6,2 km
(vzdálenost Č.B. – Mexiko 6 200 mil)

www.behproarnyho.cz

Inzerce

Prodám dvoje kolečkové brusle, jedny značka K2, vel. 35, 250 Kč, druhé zn. Worker, nastavitelná vel. 30–33, 200 Kč. Dále prodám dvě dětské helmy na kolo, vel. XS/S, cena 50 Kč/ks. Dále daruji jedny dětské cyklistické rukavice, velikost na nich není, ale jsou opravdu malé. Vše v dobrém stavu, možno vyzkoušet v ČB. 737156220, Katka Stropková.

Prodáme 9 ks EURO palet ve velmi pěkném stavu, vhodných na výrobu nábytku. Cena 130 Kč/ks. radicovci@centrum.cz